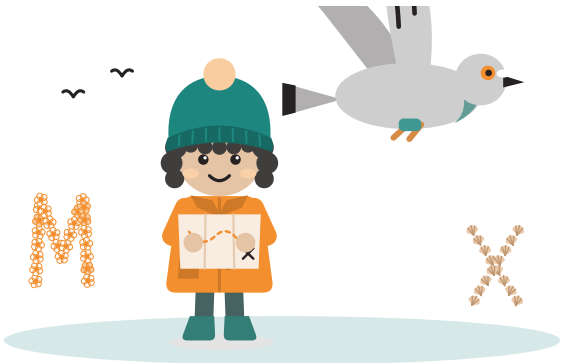
WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Max

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif aan het raam	4
M	M van Moestuin	8
A	A van Aa	14
X	X van X op de kaart	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Pier	26
L	L van Laarzenpad	31
U	U van Uitkijktoren	36
I	I van Inlaag	41
M	M van Moeras	46
	Alle letters thuis	51
	Wie kwam je tegen?	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif aan het raam

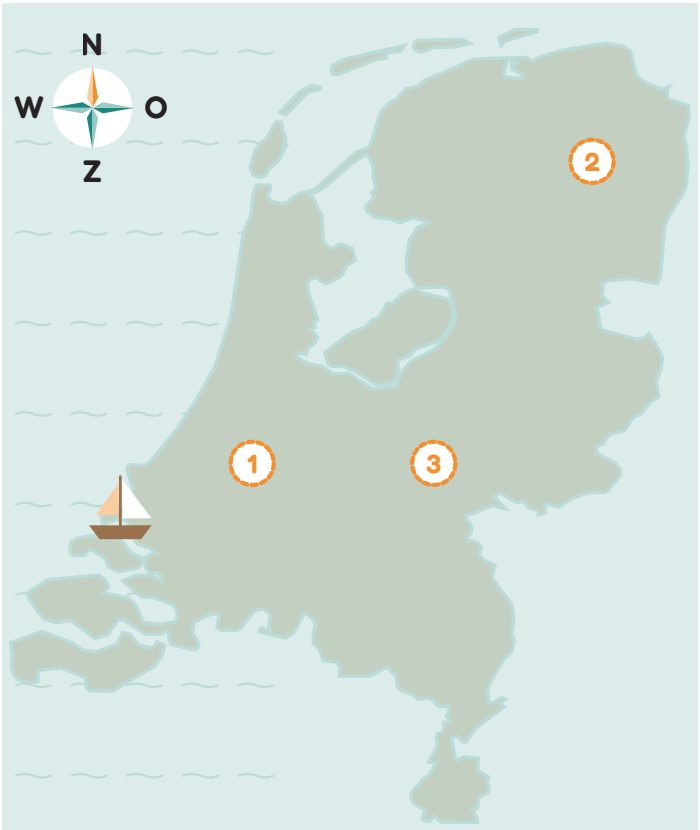
Het was een gewone ochtend. Max zat aan tafel met een boterham met hagelslag. Toen hoorde hij iets tegen het raam. Tik. Tik-tik. Op de vensterbank stond een duif. Een grijze duif met een glanzend groen nekje en oranje oogjes.

Aan zijn poot zat een klein kokertje. ‘Roekoe,’ zei de duif. ‘Ben jij Max?’ Max liet bijna zijn boterham vallen. Een duif die praat! ‘Ja,’ zei Max. ‘Dat ben ik.’ ‘Gelukkig,’ zei de duif, en hij poetste trots een veertje. ‘Ik ben Pluim. Postduif van de Kaartenmaker.

Ik heb post voor jou.’

De Namenkaart van

MAX

Nog zijn de rondjes leeg. Straks staat in elk rondje een letter van jouw naam.

M van Moestuin

Ze stonden in een moestuin, tussen rijen sla, wortels en kool. Er was een gieter, een schoffel en een klein hekje. ‘Hier groeit je eten,’ zei Pluim. ‘Een moestuin is een groentetuin.’ ‘Moestuin klinkt leuker,’ zei Max.

Een tuinman schoffelde tussen de rijen. Hij knikte en zei: ‘Kijk maar rond. Zolang je op de paadjes blijft.’

Op een blad van een tuinboon zaten kleine groene beestjes. Heel veel. Ze zaten dicht op elkaar. ‘Bladluizen,’ zei Pluim. ‘Die zuigen sap uit de plant.’ ‘Arme boon,’ zei Max. Toen kwam er hulp.

Een rood kevertje met zwarte stippen kroop het blad op. Het liep recht op de luizen af en at er een op. Hap! En nog een. Hap! ‘Een lieveheersbeestje!’ juichte Max. ‘Het eet de luizen!’ ‘Een lieveheersbeestje eet heel veel bladluizen,’ zei Pluim. ‘Daarom is iedere moestuinier er blij mee.’

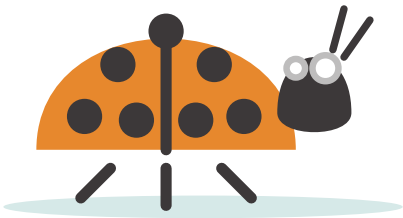
Max telde de stippen. ‘Drie op de ene kant, drie op de andere kant, en eentje in het midden. Zeven!’ ‘Het zevenstippelig lieveheersbeestje,’ zei Pluim. ‘Zo heet het echt.’ ‘Mag het op mijn vinger?’ vroeg Max. ‘Als het zelf komt,’ zei Pluim.

Max hield zijn vinger stil naast het blad. Het beestje kroop erop, liep naar het puntje en vloog weg. Zoem. ‘Het gaat naar de volgende boon,’ zei Max.

Echt waar!

Het lieveheersbeestje

Een lieveheersbeestje eet bladluizen, wel heel veel per dag. Zo helpt het de planten in de moestuin.

Zo groot	5 tot 8 millimeter
Eet graag	bladluizen
Herken het aan	rood met zeven zwarte stippen

Tel mee!

Hoeveel stippen heeft het zevenstippelig lieveheersbeestje? Tel ze op het plaatje.

Controleer je antwoord op p. 59.

L van Laarzenpad

‘Welke letter van mij is nu?’ vroeg Pluim. ‘De L,’ zei Max. Vinger op het rondje, en woesj! Het pad was nat. Héél nat. Er stonden plassen en het gras was zompig. ‘Een laarzenpad,’ zei Pluim tevreden. ‘Daar loop je op laarzen, door het water en de modder.’

Max keek naar zijn laarzen. Plets. Plets. Plets. ‘Dit is het beste pad van de wereld,’ zei Max. Pluim landde in een plas. Plets! ‘Ik heb geen laarzen,’ zei hij verontwaardigd. ‘Jij hebt pootjes,’ lachte Max. ‘Die drogen vanzelf.’

Langs de rand van het pad zag Max iets bewegen. Iets lang en glads, dat heel soepel door het gras gleed. ‘Een slang!’ fluisterde Max. ‘Een ringslang,’ zei Pluim. ‘Kijk naar zijn nek.’ De ringslang had achter zijn kop twee gele vlekjes, net een gele halsband.

Hij gleed het water in en zwom weg, met zijn kop omhoog. ‘Hij kan zwemmen!’ zei Max. ‘Heel goed zelfs,’ zei Pluim. ‘Hij vangt kikkers en visjes.’ ‘Is hij gevaarlijk?’ vroeg Max. ‘Nee,’ zei Pluim. ‘Een ringslang is niet giftig. Maar het is een wild dier.

Je laat hem met rust, dan laat hij jou met rust.’ ‘Wat doet hij als hij schrikt?’ ‘Soms doet hij alsof hij dood is,’ zei Pluim. ‘Hij draait op zijn rug, met zijn bek open. Toneelspelen kan hij goed.’

Max lachte. ‘Een slang die toneelspeelt!’

